

# ХРИСТО РАДЕВСКИ СЕПТЕМВРИ

[chitanka.info](http://chitanka.info)

## 1. ХУБАВ МЕСЕЦ

*Хубав месец е септември!  
Още лято е почти.  
Хем дъхтят овошки, хем ви  
тежка жега не гнети.*

*Няма вече птича песен,  
ни ливадите цъфтят.  
Ала въздухът е пресен,  
мек е, топъл е денят,*

*И щурците нощем свирят  
тъжно — не като през май.  
Сецат, няма го зефирът  
и на лятото е край.*

*А са нощите прозрачни,  
И когато е луна —  
сякаш в приказки юначни  
спи любимата страна.*

*Сякаш спомня други нощи,  
друг септември...  
Бой с врага...  
Подвига, за който още  
се говори досега.*

## 2. ДЯДО РАЗКАЗВА

*Дядо разказва:  
— То беше отдавна...  
Месец септември бе.  
Като сега  
помня — срещу ни картечница лавна,*

беше картечницата на врага.

Бяхме излезли ний — отбор другари —  
там над селото, на близкия рът.  
Чакахме своите, а ни превари,  
а ни засече в засада врагът.

Лунна нощ беше.

И светеше пътя  
през необрания жълт кукуруз.  
Нейде ехтеше оръдеен тътен,  
пътят бе ясен, тревожен и пуст.

И командирът тогава отсече:  
„Само напред!“

И в задружно ура  
хвърлихме се върху залпа картечен.  
Нашият залп тишината раздра.

Схватката беше жестока.

Врагът ни  
беше до зъбите въоръжен.  
Сякаш и днеска в ушите ми тътне  
бойт.

Привърши на другия ден.

Сложиха буйни глави най-добрите...  
Трупове помня през дим и през прах.  
Чръвнаха се от кръвта ни тревите,  
сам не разбирам аз как оцелях.

После — мъчения, съд и затвори,  
дълги години далеч от дома.  
Дълго народът за туй ще говори,  
за септемврийската страшна война.

Беше септември на двацет и трета.

*Времето беше размирно тогаз.  
И запомнете за пример, момчета,  
как сме воювали ние за вас.*

### 3. ПРЕД ГРОБА

*Отрядът ни в почит стои  
пред стария гроб затревясал.  
И вятърът тихо струи,  
далече отнейде довтасал.*

*И реч произнесе тогаз  
отрядния ръководител:  
„Герой е погребан пред вас —  
сведете за почит главите.*

*Загинал е в лютия бой  
през двайсет и трета година.  
Мечтал и воювал е той  
за нашата днешна родина...“*

*И ние стояхме и в смут  
оглеждахме гроба, венеца,  
смутени от страшния труд,  
от страшната смърт на бореца.*

*И вятърът сякаш на свой,  
незнаен език ни повтаря:  
— Мечтал и воювал е той  
за свойта родина —  
България.*

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.